

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

3072

XVI, 21.

300
1147-uc

SB

891.99.092 [Հուշանշան]

13 APR 2011

Ա-93

ԹՈՂ ԶՄԵՂԱԴՐԵՆ

3073

Ա. ԲՈՒՆ

1003
1443

545

ԲԱՐԻԶ

PARIS. — IMPRIMERIE DE CHARLES NOBLET

1902

...եւ Նախանձն ահա՛,
Թունս բարախով լորձած իր
բերնովը մեծապալար...
Տեր-Վիշիճ

25 FEB 2013

20.802

ԹՈՐ ԶՄԵՂԱԴՐԵՆ

... Եւ նախանձն ահմ',
թունոտ թարախով լորձնած իբ
բերնովը մէծադալար...
ՏԵՐՊԻՑ

Ա.

Մի՛ զարմանաք . անհատ մըն եմ որ զիս անուանարկող-
ներու դէմ ինքզինքս պաշտպանելու պիտի սկսիմ , բայց
հարկ կը տեսնամ նախապէս յայտարարելու որ չմեղագրեն :
Թող անհաւատալի կամ անհասկանալի չթուի ձեզ թէ
կրնան ըլլալ մարդիկ որ մեղադրեն անձերու երբ այդ ան-
ձերը իրենք զիրենք պաշտպանելու ելլին իրենց հակառա-
կորդներու , հալածողներու կամ զրապարտիչներու դէմ :

«Մեղադրանքի» օրինակը առջեւնիս է :

Ամէն անոնք որ հայերէն գիտեն , ամէն անոնք որ պի-
տի կարդան այս տողերը , այսպէս թէ այնպէս վերահասու-
եղած են անցըին որ օրինակ պիտի առնեմ . ամէն հայ , ըլ-
լայ արտասահման , ըլլաւ մուսխա կամ Տաճկաստան , աննշան
բացառութեամբ մը , կը ճանչնայ պ . Զօպանեանը , շա-
տերը իրեն Պոլսոյ գրական գործերէն , ուղիւներ իր Բարիզ
գանուելէն ի վեր ըրած ձեռնարկներովը , եւ՝ վերջապէս՝
մնացեալները անոր նախանձու հալածիչներու աննպաստ
յայտարարութիւններէն :

Արդ , պ . Զօպանեան այսօր զինքը հալածողներուն դէմ
իր ըրած ձեռնարկներուն համար կը մեղադրուի , եւ մեղակ-

(32361.64)

46847-64

բէչները զայն անիրաւ կ'ուզեն հոչակել առարկելով թէ «պ. Զօպանեան պէտք չէր մեր մէջ եղած խաղքութիւնները սուարին առջեւ պարզէր»; Եթէ իրաւացի է այս առարկութիւնը, եթէ անկեղծ ու անսխալ դատողութեան մը արդ դիւնքն է այդ մեղաղբանքը, ուրեմն ինծի դէմ ալ պիտի կրնան արտայայտել զայն, երբ ես ալ, զիս պաշտպանելու համար, շատ մը խաղքութիւններ հրապարակ հանելու ստիպուած եմ: Սակայն ոչ ոք չպիտի վարանի ինծի հետ համակարծիք դառնալով յայտարարել թէ պ. Զօպանեանի մեղաղբիչներու այդ առարկութիւնը անիրաւ և՛ եթէ վերահսու ըլլայ անցքերուն:

Ահա թէ ինչպէս: Բայց հոտ համեմէտ առաջ, պ. Զօպանեանի կեանքին ու գործունէութեանը վրայ գաղափար մը տալու համար պիտի առնեմ անոր այժմեան հակառակորդներէն մէկուն, պ. տր. Քօլոլեանի խսոքերը որ արտասանեց ասկէ երկու տարի առաջ Բարիկի Հայ Ուսանողաց Միւթեան սրահին մէջ պ. Զօպանեանի մէկ դասախոսութիւնը ունկնդրելու համար հաւաքուած տաճկահայ եւ ոռւ սահայ երիտասարդներու առջեւ.

«Պ. Զօպանեան, —կ'ըսէր պ. տր. Քօլոլեան, —ծանօթ է մեր ժամանակակից Հայութիւն իր բեղուն գործունէութեամբը: Ես վարանած եմ ինծի եղած այս պատուին, որ դուք հաւաքուածներք ըրիք ինծի՝ նախագահ անուանելով պ. Զօպանեանի դասախոսութիւնը լսելու համար հաւաքուած այս ժողովին. զիս դժուար կացութեան մը մէջ դրիք. կը խոսապանիմ որ չպիտի կրնամ այդ պաշտօնը կատարելապէս կատարել եւ ներկայացնել ձեզ պ. Զօպաննի ամբողջ գործը, բայց քանի որ դուք ալ ժօտէն ճանչցած եք զինքը, պիտի բաւականանմ հակերց կերպով ներկայացնելով անոր գործունէութիւնը:

«Պ. Զօպանեան որու Պոլսոյ մէջ արտադրած գրական գործերը հայ մատուլը յարգանքով ողջունած է ժամանա-

» կին, հայկական կոտորածներու միջոցին թողլով Պոլիսը » եւ այն միջավայրը որ սաեղծած էր իր շուրջը, Բարիգ » եկաւ վրան առնելու ծանր եւ օգակար գործ մը, այսինքն » Հայը հանչցնել մրանսային եւ տարածել հայասիրական » գաղափարներ: Պ. Զօպանեան Բարիգի մէջ ունեցաւ գործ » ծունէութիւն մը ա'յնքան գովելի որքան իր Պոլսոյ գը- » բական գործերը: ինքը հրամարակեց գրքեր ֆրանսացի » մեծանուն գրագէտներու յառաջաբաններով, Հայոց անց- » եալի, ներկայի եւ կոտորածներու մասին: Բանախօսու- » թիւններ ըրաւ այդ միեւնոյն նպատակով, եւ իր «Ծա- » զիկ»ն ու «Անահիտ»ը՝ ըստ ինծի՝ մեր արգի զրականու- » թեան պարծանքը պիտի մնան:»

Պ. Տր. Քօլոլեանի այս վկայութեան նման եւ զեռ աւելի լայնօրէն ներկայացուցուած վկայութիւններ ափերով կրնանք գտնել «Նարժում» թիւթին առաջին թիւերուն մէջ, ինչպէս պ. պ. Զերազի, Բաշալեանի, Արփիարեանի, Հախում- եանի, Օտեանի եւ զեռ ուղիւներու նախկին բազմաթիւ յօ- դուածներու մէջ:

Բարիգ գալէն յետոյ պ. Զօպանեան, հայ եւ ֆրանսացի բա- րեկամեներու, համակերպներու եւ հիացողներու հետ, կ'ունե- նայ նաեւ իր հակառակորդները, որոնք սակայն միայն «Հա- յեր» են եղած: — Հակառակորդ ունենալը հանրային գոր- ծիքի կամ ո՛ եւ է մարզու համար յանցանք մը չի կրնար համարուիլ: Հակառակութիւնը կրնայ ծագել գաղափարնե- րու տարբերութիւններէ, ընդհանրական շահերու տարբեր տեսութիւններէ, ինչպէս նաեւ՝ անձնական նկատումներէ՝ անձնական շահերու վասնդումէ եւ նախանձէ: Պ. Զօպան- եանի հակառակորդները, կարելի է ապացուցանել որ գաղա- փարի տարբերութեանց կամ ընդհանրական շահերու տար- բեր տեսութեանց համար չէ՝ որ հակառակորդներ են գարձած անոր, այլ ամենամեծ մասմբ ու նախանձէ

գրգոռուած են, որովհետեւ եթէ այդ հակառակութիւնները ծագած ըլլային զաղափարներու տարբերութիւններէ. այդ հայ հակառակորդները իրենց հակառակութիւնը այնքան անիրաւ տաելութեան եւ թշնամանքի պիտի չհասցնէին:

Ամենապարզամիտ մարզը, կը բաւէ որ անկողմնակալ զիտող մը ըլլայ, պիտի ըմբռնէ որ եթէ այդ երեկուան պ. Զօպանեանը փառաբանողները այսօր անոր կասազի թշնամիները դարձած են, պատճառը պ. Զօպանեանը չէ. պ. Զօպանեանը չէ՝ որ փոխուած է. ան միշտ կը շարունակէ իր նոյն գործը, — կը հարաւարակէ ֆրանսական թերթերու մէջ յօդուածներ, ֆրանսական գրականութիւնը կը հանչցնէ Հայերուն, իր բոլոր կրցածը կ'ընէ հայկական բրոբականգին օպակար ըլլալու համար՝ ֆրանսայի մէջ, եւն, եւն: Եթէ փոխուողներ կան, իր հակառակորդներն են, որոնք՝ ինչպէս ըսի՝ նախանձէ, աշճնական զծուձ ատելութենէ մզուած, իրենց երեկուան ըստածներուն բոլորովին հակառակը կը քարոզեն հիմա, ցեխին մէջ կ'ուզեն թաթլսել այն պ. Զօպանեանը զոր երեկ երկինք կը բարձրացնէին, բացարձակապէս կ'ուրանան իրենց մինչեւ հիմա ունեցած դատաստանը եւ յայտնապէս կ'ապացուցանեն որ գաղափարի տարբերութեան աղնիւ վէճ մը չէ անոր հետ ունեցածնին, այլ կողմնակի, աղտոտ միջոցներով դայն կործանելու փափաք մը:

Բայց այդ հակառակորդներու նախիրին մէջ կայ խմբակ մը որ շատուց ի վեր որոշ — թէպէտ սքոլեալ — ծրագրով մը մութին մէջն սկսած էր պ. Զօպանեանի պատիւը աղարտելով զայն տապալելու զանքեր լնել. ատոնք երբեք չեն փոխուած: միշտ նոյնն են: Այդ խմբակին շատ տարիներէ ի վեր ունեցած գործունելութիւնն է որ վերջերս դէպքերուն բերմամթ բռնազատուեցաւ լոյս-արեւուն ենալ եւ որուն հետեւանքն եղան պատույ տեսանը, զատը, եւն:

Հոս կ'ուզեմ ներկայացնել այդ շատոնց ի վեր մութին մէջ սկսուած գործունելութեան մասին ինչ որ վաղուց նկա-

տած եմ, եւ ինչ որ իմացած կամ հետեւցուցած եմ: Ներկայացուցած անցքերէն կան զէպքեր որ պ. Զօպանեան ինքն ալ չգիտեր, որովհետեւ հակառակ այն չարամթաներուն որ զինքը խորամանկ մէկը կ'ուզեն ներկայացնել, վերջին ծայր միամիտ եւ լաւատես մարդ մըն է եւ կը յամառի բարի կարծել այնպիսի մարդիկ որ մութի մէջ իր հորը կը փորեն՝ մինչեւ այն օրը որ աչք ծակող դէպքեր զինքը կը բռնազատեն իր համոզումները փոխել իր զիմացիններու նկատմամբ (այսպէս մինչեւ պատույ ատեանի խնդիրը միշտ ինձի հետ կը վեճաբանէր, երբ իրեն կ'ըսէի թէ հակառակ պ. Պատմածեանի յայտնած առ երես բարեկամութեան, մութին մէջն գործող իր թշնամին էր):

Այտեղ պիտի յիշեմ իրողութիւններ, անուանարկութիւնն ու գրպարտութիւնը իրենց օրէնք դարձնող անձերու օրինակին չի պիտի հետեւիմ, պիտի յիշեմ կարդ մը արարքներ ու րոնց նշամարտութիւնը կրնամ ապացուցանել եւ որոնցմէ հասարակութիւնն ինքը շատ դիւրաւ պիտի հանէ եղրակացութիւնը:

Այս բոլորը կ'ուզեմ պատմել ոչ անշուշտ պ. Զօպանեանի պաշտպանն ըլլալու յաւակնոտութեամբ մը, զիտեմ որ պ. Զօպանեանը ինչպինքը պաշտպանելու համար ոչ ոքի պէտք չունի, եւ ես թէեւ իր գրաշարն բայց ոչ ոքի չեմ ներեր որ մտքէն անցունէ թէ անոր ինչպէս ո եւ է մէկուն տեսակ մը գործիքը կրնամ ըլլալ: Ես զրաշար մը ըլլալէ առաջ մարդ մըն եմ եւ իրաւունք ունիմ ու պարտականութիւն ունիմ զիտցածս ու մտածած ըսել ո եւ է իննդրոյ վրայ. ասկից զատ, արզէն ստիպուած եմ պ. Զօպանեանի շուրջը դարձմած այդ բոլոր դէպքերը պատմել որպէս զի կարենամ բացատրել թէ ինչո՞ւ եւ ի՞նչպէս անոր զէմ փորձուած անուանարկումի ջանքէն ինձի ալ բաժին մը հանեցին:

* *

Վեց տարի առաջ, ալ Զօպանեան Պոլսէն կուղայ Բարեղ
ինքզինքը ազգային զործունէութեան նուիրելու իր առա-
ջին քայլերէն սկսեալ՝ համակրանք եւ յարդանք կը վայելէ
ամէն կողմանէ. հայ թերթերը՝ օրը օրին՝ դովասանքներով
կը յիշեն անոր գործունէութիւնները. կը հրատարակէ ֆը-
րանսերէն հատորներ. բարեգործ հայ մը անոր ձևնարկ-
ներուն համար պէտք եղած նիւթական միջոցը կը տրամա-
դրէ. հայստէր Թրանսազիներ իրենց բարոյական աջակ-
ցութիւնը կը նուիրեն. բայց այս բոլոր յաջողութիւնները,
այն բոլոր համակրանքներն ու յարդանքները որ իր շուրջը
կը խտանան, չեն կրնար արգիլել այն կարգ մը անձեր, որոնց
ոմանք նախանձոտ ապիկարներ, մնացեալներն ալ իրենց յա-
ջողութիւնը ուրիշին կործանմանը մէջ փնտոել ուղղ չա-
րամիտներ, իրենք իրենց մէջ բորբոքուին եւ ատելութիւն
սնուցանեն մարդու մը դէմ որ կը յաջողի իր ձիրքերով օգ-
տակար դառնալ ընդհանրութեան եւ Պոլսոյ մէջ իր ստեղ-
ծած գրական գիրքէն յետոյ կը յաջողի ազդային-քաղաքա-
կան նոր զիրք մըն ալ ստեղծել:

Կը սկսի հակառակութիւնը. —

Մութին մէջ զիրար կը գտնան ու իրարու ձեռք կուտան
այդ ապիկարներն ու չարամիտները:

Կը հիմնեն ծրագիրը. —

Զօպանեանը վատարանել, անոր դործը նսեմացնել ու
անոր գործունէութիւնները արգիլել:

Միջոցի մէջ խտրութիւն չկայ. —

Ընել ամէն բան՝ ամէն տեսակ միջոցներու դիմելով:

Կը սկսին դործունէութեան. —

Գործել. . .

Բայց ի՞նչ կրնան ընել չարամիտներ որոնք իրենց մեծա-
գոյն հաճոյքը ուրիշին կործանումին մէջ կը դանեն, ի՞նչ
կրնան ընել ապիկարներ, որ արտադրել չեն կրնալ. — ուրիշ
ոչինչ, եթէ ոչ ուրիշի հիմնած դործը քանդել, ուրիշի ձեռ-

նարկներուն եւ արտազրութեանց արգելք ըլլալ. . .

Նախ յօդուածներ կը զրկուին այն հայ թերթերուն որոնց
հետ պ. Զօպանեան գաղափարի բախում մը ունեցած էր, եւ՝
վարպետ կերպով՝ քննանքով, լամոզելով, իրենց կողմը կը
դարձնեն պ. Զօպանեանի հետ գաղափարի վէճ ունեցող թեր-
թերը. Յետոյ կը սկսին հակաչօպանեան բրոբականդան թոռ-
ցիկներով եւ կեզծ կամ անստորագէր նամակներով. . . նաւ-
մակներով, որոնց գրող ձեռքերը անյայտ կը մնային մինչեւ
այօր. — այդ անյայտ մնացողներն էին որ պատույ ատ-
եանին մէջ զիմակագիրծ եղան. այդ անյայտներէն ոմանք, այն
միջոցին երբ նուպար փաշա կ'աջակցէր պ. Զօպանեանի գոր-
ծունէութեան, կարծելով թէ 400 ֆրանք ամսական կ'առնէ
պ. Զօպանեան նուպար փաշային, կ'ելնեն անոր նամակ մը
կը գրեն եւ պ. Զօպանեանի ներքին կեանքը աղտոտ գոյնե-
րով կը նկարագրեն անոր ու կը յորդորեն որ այդ ենթագ-
րեալ ամսականը զաղրեցնէ: Այդ նոյն անյայտ ձեռքերն են
որ նոյն իսկ վերջերս ակնելով որ Տիկին նուպար փաշա
անձ մը զրկած էր պատույ ատեանին որպէս զի «Զէյթուն»
գրքի իննդրոյն մէջ իր կողմէն վկայէ ի նպսատ պ. Զօպան-
եանին՝ դարձեալ նամակներ կը գրեն Տիկին նուպար փաշա-
յին եւ Պոլոս փաշային եւ անոնց կ'ըսեն թէ որպէս թէ պ.
Զօպանեանը լուր ապրածած է եղեր որ նուպար փաշա կտակ
մը ձգած է ազգին, բայց Տիկին նուպար փաշա եւ Պոլոս
փաշայ այդ կտակը չնշեր են, մինչդեռ այդ տեսակ բան մը
ոչ մտածած ոչ ալ ըսած է երբեք: — Ա'լ հասկցէք, մարզիկ' կ' որ
այստեսակ գրպարտութիւններու եւ այսպիսի զաղրելի
միջոցներու կը դիմեն հանրային գործիչի մը վնասելու, ոչ
միայն զաղափարի տարբերութեանց համար հակառակորդ
գարգողներ չեն, այլ ամենատգեղ տեսակէն վատ նախան-
ձուներ ու ապիկարներ:

Բայց զեռ առկէ ալ աւելի՛ն կայ, որ խոստովանուած է,
որ ա՛լ ուրանալ անկարելի է, եւ որ արժէ մասնաւորապէս

յիշել . ատի պ. Զօպանեանի ամենէն վայրագ հակառակորդ ներէն մէկուն ընթացքն է . — Այդ պարոնը պ. Կարապետ Յ. Պասմանեան կը կոչուի , եւ թէպէտ մինչեւ պատուոյ ատեանի վերջին գէպքը ինքզինքը պ. Զօպանեանին առջեւ ներկայացուցած էր իբրև ջերմ բարեկամ մը , բայց մութին մէջ անդադար եւ կատաղաբար աշխատած է զայն մրուել եւ կործանել : Այսպէս ինքը մասնակցած է պ. Զօպանեանի գէմ «Սօսի-Գուգար եւ ընկերներ»ու հրատարակած թուուցիկներուն , ինքն է որ առաջիններէն մինն եղած է այդ որպէս թէ հրագուրուած աղջկան ոճրագործ ստութիւնը տարածելու մէկ քանի մութ անկիւններու մէջ , (որուն ստութիւնը ըլլալը ոչ միայն պատուոյ ատեանի վճիռը այլ նոյն իսկ պ. Զօպանեանին դէմ այսօր ամենէն կատաղի յարձակում ընող «Ազատ խօսք»ն անգամ խոստովանեցաւ) : Եւ այս բոլորէն յետոյ , երբ նիւթական նեղ կացութեան մէջ կը գտնուի ասկից երեք տարի առաջ՝ առանց քաշուելու նոյն պ. Զօպանեանին կը դիմէ գրաւորապէս եւ կը խնդրէ անկից որ իբրև աջակցի : Պ. Զօպանեան կը փութայ հրաւիրել զայն իր սունը , եւ թէպէտ այդ միջոցին իր կացութիւնն ալ շատ փայլուն բան մը չէր , կը քաջալերէ պ. Պատմանեանը եւ կրցածը կ'ընէ անոր օպտակար ըլլալու համար . ջերմապէս կը յանձնարարէ բարիզաբնակ ծանօթ հայ վաճառական պ. Խոքէնտերին եւ ան ալ 100 ֆրանքի օգնութիւն մը կ'ընէ անոր , տյետոյ «Բանասէր» թէրթին հիմնարկութեան համար ալ կ'օժանդակէ բարոյապէս եւ նիւթապէս : «Բանասէր»ի հիմնարկութեանը միջոցին կը յիշեմ որ պ. Զօպանեան միծ համալրութեամբ կը վերաբերուէր դէպ ի այդ զաղափարը եւ սեսնելով որ պ. Պատմանեան շատ նեղ միջոցներով կը սկսի այդ գործը եւ մասնաւոր զբաշար մը չի կրնար պահել , ինձի առաջարկեց եւ նոյն իսկ պնդեց որ ժամանակիս մէկ մասը նույիրէ պ. Պատմանեանի թէրթը շարելու , բայց ես երեք ամիս իր թէրթին աշխատելէ յետոյ ա'լ չուզեցի շարունա-

կել որովհետեւ իր նկարագիրը ճանչցայ , տեսայ որ պ . Զօպանեանի առջեւ քծնողը ետեւէն անոր հորը կը փորէր եւ նոյնիսկ զիս կը մղէր պ. Զօպանեանի նկատմամբ անազնիւ ընթացքի մէջ գտնուելու . . .

Բայց այսքանը չէ պ. Պատմանեանի ընթացքը : — Պ. Պատմանեան ասկէ երկու տարի առաջ երբ կ'իմանայ թէ պ. Զօպանեանը տեղեկացած է որ ինքն պ. Պատմանեանն է որ միշտ թաքշած աննպաստու մնալատուարեր զրպարտութիւններ կը հրատարակէ ուրիշին ձեռքով , կ'ենէ եւ պ. Զօպանեանին կը յայտնէ թէ ան կը սմալի իր մասին այդ կասկածն ունենալու եւ իր յարգանքն ու երախտադիտութիւնը կը յատնէ . մինչդեռ այդ միեւնոյն ժամանակի ինչպէս անզեկացայ հաստատ աղբիւրէ՝ վերջերս , — ինքը պ. Պատմանեան պատճառ կը գառնայ «Բաղմավէպ»ի խմբագրութեան եւ պ. Զօպանեանի միջեւ խրամատ մը բանալու — նոյն թուականին վենետիկ զրկան իր նամակներով Սուրբ-Ղաղարու վանականներու ականջը կաթեցնելով թէ պ. Զօպանեանին իր ազգն «մատնող» մը եւ «անբարոյական» մըն է . . . եւ կը փոխէ «Բաղմավէպ»ի խմբագրութեան տրամադրութիւնը նոյն իսկ պ. Զօպանեանի բարեկամներուն նկատմամբ : Պ. Պատմանեան է որ փոխած է «Բաղմավէպ»ի խմբագրութեան տրամադրութիւնը պ. Մանուէլեանի նկատմամբ , երբ «Բաղմավէպ»ի խմբագրութիւնը զաղափար ունենալով պ. Մանուէլեանի զիտական աշխատութեանց խմբագրական մը նույիրէլ զիմած էր պ. Մանուէլեանը կը զրկէ իրմէ խնդրուած մանրամասնութիւններ խնդրելով անոր աշխատութեանց մասին , այդ միջոցին դիմելով նաեւ պ. Պատմանեանին ուղած էր ունենալ պ. Մանուէլեանի փոթոքքափը որ պիսի երեւնար «Բաղմավէպ»ի մէջ , Պ. Մանուէլեանը կը զրկէ իրմէ խնդրուած մանրամասնութիւնները : Պ. Պատմանեանն ալ կը խրկէ փօթոկրաֆը իր նամակին հետ , որմէ յետոյ փոխանակ պ. Մանուէլեանի նույիրուած ուսումնակարութեան՝ երեւցաւ «հայ ուսանողներ»

վերնագրով խմբագրական մը ուր չքեղապահն կը բարձրաց-
էր պ. Պասմաջեանի անունը առաջին տողէն մինչեւ վեր-
ջին տողը, եւ պ. Մանուէլեանի անունը հաղիւ կը յիշուէր,
այն ալ իբրեւ ուսանող...

Այսպիսի ընթացքներով ու այսպիսի միջոցներով հակա-
չօպանեաններ իրենց գործի հիմը կը դնեն, այսինքն առաջին
քայլը կ'առնեն պ. Զօպանեանի ՛ռոծունէութիւնը աղարտե-
լու: Ու մուրեր կը շաղուին, ազգեր կը հաւաքուին, եւ
պ. Զօպանեանի հակառակորդները, ձեռքերնին, բերաննին ու
գրիչնին աղբոտ ու աղտոտ՝ մերթ յուղայական համբոյրնե-
րով ու մերթ գետնաքարլ՝ իրենց ապականիչի ղերը կը կա-
տարեն: Բնական է որ ապականնելը աւելի հեշտ է քան մաք-
րելը, անհերքելի է որ քանդելը աւելի գիւրին է քան շինե-
լը, հետեւաբար այդ ապականիչներն ու քանդիչները կրնա-
յին իրենց աղտոտ գոյութեանը մէջ յարատեւել: Իրենց ա-
տելութիւնը այնքան առաջ կը տանին որ մինչեւ անգամ պ.
Զօպանեանի դէմ իրենց արձակած ազգեն չեն քաշուիր մաս
մէն ալ ցայտեցնելու ազնիւ ու տաղանգաւոր հայ կնոջ մը
պատույն դէմ, եւ վերջ ի վերջոյ ինծի դէմ ալ, ուրովիե-
տեւ մերժեցի միանալ իրենց հետ...

Այս եւ այսպիսի տխուր միջոցներով գործելով, հակաչօ-
պանեանները ձեռք կ'առնեն ուրիշ միջոցներ: — Իրենցմէ
երկուքը, պ. պ. Քալբաքճեան եւ Գայաեան «Ի խաչ հան զդա»
անուն տեարակ մը կը հանեն, ուր պ. Զօպանեանի անձին
դէմ ո եւէ յարձակում ընելէ կը զգուշանան դեռ ու միայն
անոր կարդ մը գաղափարներուն դէմ պայքար մղել կը փոր-
ձեն: ատ ալ չի յաջողիր այն ատեն կ'ուղեն ուրիշին ձեռ-
քով զայն հրապարակաւ վատահամբաւել. տպագրութեան
ծախքերը կը վճարեն պ. Ս. Պարթեւեանի «Խարազան»ին
որ կը ձգտէր պ. Զօպանեանը վարկաբեկ ընել: Բայց յետոյ
երբ պ. Պարթեւեանը կը յամառի պ. Բաշալեանին գովասնք-

ներ շոայլել, եւ կ'առնեն իրենց գրամով տպագրուած թեր-
թերը (որովհետեւ պ. Բաշալեանին դէմալ ատելութիւն ունէին
թէպէտ հիմա եղբայրացած են պ. Բաշալեանի հետ միասին պ.
Զօպանեանը հալածելու համար): «Խարազան»ը ուրիշներու
օդութեամբ է որ երկրորդ անգամ տպագրուեցաւ:

Այս երկու անյաջող փորձերէն յետոյ, պ. պ. Գայաեան եւ
Քալբաքճեան տեսնելով որ անկարող են զգետնել պ. Զօպա-
նեանը՝ գոյներնին կը փոխեն, այսինքն հալածողի վերարկուն
կը հանեն եւ եղբայրութիւն կը կեղծեն: — Պ. Գայաեան, Բա-
րիզի Հայոց Բարեգործական ընկերութեան ատենապետ,
այդ ընկերութեան կազմակերպելիք երեկոյթին յաջողմանը
համար պէտք զգալով պ. Զօպանեանի օդութեան, Բար. Ընկ.
անդամներուն միջոցաւ անոր կը դիմէ եւ անոր աջակցու-
թիւնը կը խնդրէ: պ. Զօպանեան չի մերժեր իր աջակցու-
թիւնը եւ հակառակ իրեն հակառակորդ եղող երկու ան-
ձերու հետ գործակցելու ստիպուած ըլլալուն, չի մերժեր՝
քանի որ պազուատ գործի մը համար էր: Երեկոյթէն յետոյ
որուն կազմակերպութիւն միծագոյն բաժինը կ'ունենայ
(ինչպէս պ. պ. Քալբաքճեան եւ Գայաեան ինձի կ'ըսէին թէ
պ. Զօպանեան իր ջանքելով շատ օգտակար եղած էր
այդ երեկոյթին), Պ. Զօպանեան, կ'առանձնանայ դար-
ձեալ իր գրական աշխատութիւններով ու ձեռնարկներով
զբաղելու: Այդ միջոցին Բարիզ հաստատուող խումբ մը
Հայեր, գաղափար յդացած. Բարիզի մէջ Հայկական Միութիւն
մը հիմնել, «մասնաւոր հաւաքումներէ» եւ «երկու նիստերէ
յետոյ կը հրաւիրեն պ. Զօպանեանը մասնակցելու իրենց պ.
Զօպանեան չի մերժեր ինչպէս չէր մերժած մէկ երկու ամիս
առաջ Բարեգործական ընկերութեան եւ Գայաեանի կողմէ ի-
րեն եղած հրաւէրին: Մասնակցելով Հայկական Միութիւն
մը կազմակերպել ուղող անձերուն, կարելի եղած ծառայու-
թիւնը կը ջանայ մատուցանել անոր կազմաւորումը գիւրա-
ցընելու համար, Հայկական Միութիւնը կը կազմակերպուի,

կ'ընտրուի ժամանակաւոր դիւան մը , որուն մէջ քուէներու առաւելութեամբ ասենադպրի պաշտօնը կը ստանձնէ պ. Զօպանեան . եւ այդ նոյն Հայկական Միութեան մէջ զրադարանապետի այսինքն աւելի ծիչդ օգնական-քարտուղարի պաշտօնը կը յանձնուի պ. Պատմանեանին 30 ֆրանք ամսականով : Պ. Պատմանեան կ'ընդունի առանց ո եւ է առարկութեան եւ այսպէսով պ. Զօպանեանի ստորակարգեալ պաշտօնեան կ'ըլլայ :

Այդ ատենն է ո՞ւա որ պ. պ. Քալքաքճեանն ու Գայանեանը, ինձի անհասկանալի կամ աւելի ուղիղ հասկանալի բայց անբացարելի պատճառէ մը մղուած, նորէն պէտք կը զգան հագնելու իրենց հալածողի վերաբիուն, եւ քօղարկելով այն բարեկամական յարաբերութիւնները որ երկու ամիս առաջ սկսած էին պ. Զօպանեանի հետ՝ նորէն կը սկսին գործել, եւ այս անգամ թեւ ու թիկունք ունենալով պ. Զօպանեանի մեծ ու պղտիկ, թաքուն ու յայտնի, հին ու նոր հակառակորդները, այդ խառնիխուռն նախիրի վրայ յոյսերնին դրած ամեն ճիդ, ամէն միջոց կը թափեն դէթ այս անգամ վերջնապէս զայն ընկճել, կ'երթան պ. պ. Թամամշեանին ու Ղամբարեանին ամբաստանել զայն իրը «անբարոյական», «զող» եւ «մատնիչ», որ մասնակցելով ո եւ է ընկերութեան զայն պիտի մատնէ, որ կրնայ իր ընկերներու աչքերը կապել եւ զանոնք շահագործել, եւ որ պէտք է իրը «անբարոյական», «անվատանելի», «կասկածելի», «վտանգաւոր» անձ մը հեռացուի հանրային գործունէութիւններէ եւ ընկերութիւններէ: Ու չեն մտածեր որ զիրենք ծիծաղելի ու լրենի կացութեան մը մէջ կը զնէին, քանի որ երկու ամիս առաջ, գետ երկո՛ւ ամիս առաջ նոյն իսկ իրենք անոր պէտքը զգալով հրաւիրած էին զանի հանրային գործունէութեան մը մասնակցելու իրենց հետ միամին . . .

Բայց չէ՛, խնդիր մը ուսումնասիրելու համար պաղարիւն

պէտք է ըլլալ : — Այդ տեղը չհասած, պէտք է ըսել որ պ. պ. Քալքաքճեանն ու Գայանեանը իրենց այդ ամբաստանութիւնները կ'ընեն համովուած ըլլալով որ անոնք զրպարտութիւններ են, քանի որ ո՛չ մէկ չանք չեն ըրած իրողութիւնները ստուգելու, այս մասին անցք մը յիշել հարկ կը տեսնամ: —

Պ. պ. Քալքաքճեան եւ Գայանեան իրենց երրորդ ամբաստանութեան մէջ կը յայտնեն թէ պ. Զօպանեան «մատնիչ» մընէ ու իր ազգը մատնած է ուսւ կառավարութեան: Ինչպէս որ յայտնուեցաւ, իրենց այդ ամբաստանութիւնը հիմնուած կ'ըլլայ պ. Պատմանեանի յայտնութեամբ, որ վերահասու եղած է եղեր որպէս թէ իմ խոստովանութեամբս:

Պ. պ. Քալքաքճեան եւ Գայանեան, որ ինձի հետ անձնական գործ ունեցած էին, որ ինձի բարիք մը ըրած էին՝ Բար. Ընկ. նախադահին ըրած մէկ զիմումիս վրայ 150 ֆրանքի փոխատուութիւն մ'ընկելով ինձի (եւ այս օգնութիւնը ինձի ըրած էին պ. Զօպանեանի յանձնաբարութեան վրայ) թէպէտ այդ օրեր զիս շատ անգամներ մեսնելու առիթը ունէին, պէտք չէին զգացեր ճշգիլ ինէ իրենց այդ ծանր ամբաստանութիւնը, պէտք չէին զգացեր, որովհետեւ իրենց համար «իրական» ամբաստանութիւն մը չէ՛ր որ պէտք էր, ա'յլ — ամբաստանութիւն մը ներկայացնելու Միջնօթը

Թէ ինչն' եղան պ. Զօպանեանը զգեանելու ճիգ ընողներու կողմէ, թէ ի'նչ ճեռքի տակէ զարծուածներ, թէ ի'նչ զալտնատուութիւններ — եթէ չըսեմ մատնութիւններ — եղան նոյն իսկ ընկեր՝ ընկերի, ընկեր կազմակերպութեան դէմ, չեմ յիշեր հոս, չեմ յիշեր նաեւ պատուոյ ատեանէն ի վեր հրապարակու եղած «սատախօսութիւնները», «փոխակերպութեանը», այլայլումները . այդ անցքերը պիտի յիշեմ երբ առիթը ներկայանայ կամ պէտքը զգացուի . . .

* *

Արդ՝ իրեն դէմ եղած այս բոլոր ԱՆԻՐԱՋԻ և ԱՆԱՄՈՅԻ և ՍՏՈՐ արարքներուն առաջքն առնելու համար պ. Զօպանն ամենէն մեզմ ու աղնիւ միջոցներու դիմելէ յետոյ երբ կը տեսնէ որ պ. Քալբաքնեան պատուոյ տաեանին վճռէն յետոյ ալ հրապարակային ժողովներու մէջ իր ամրաստանութիւնները նորէն կը կրկնէ, կ'որոշէ գտա բանալ այդ տեսակ՝ լիր վարմունք մը ունեցող անձի մը դէմ: —

Անա ասոր համարէ որ հայ մամուլին ներկայացուցիչներէն մէկ քանին, որոնք պ. Զօպաննեանի շուրջը դարձածները խաղքութիւններ կը համարին, եւ իրենք այդ խաղքութիւնները չեն ուզեր մաքրել այլ կը ջանան տարածել աննպաստ ոճով մը, — Զաքարեայի պապանձումով բերաննին գոցելով՝ ճշմարտութիւնը ըսելու հարկադրուած ժամանակ, որովհետեւ գիտեն որ ճշմարտութիւնը ըսելով պիտիստիպուին պ. Զօպաննեանի դէմ եղած «ոճրագործութիւններ» ըմանանից ընել, — ելեր կը մեղազրեն զայն եւ կը թողուն որ երեսուն տարիններէ ի վեր Բարիզ գտնուող ու ո՛չ մէկ աղջային գործունէութեան նախաձեռնութիւն չունեցող պ. Քալբաքնեանը կրնէր վնասել իրենց մէկ եղբայրակիցը, որուն ազգօգուտ ձեռնարկները իրենց թերթերու մէջ, իրենցմէ սառարագրուած դէղերով կարելի է ցուցնել... .

Զմուցուելու համար, հաս փակազծի մը մէջ ամփոփեմ գրողի մը խօսեիրը, որ միակը եղաւ պ. Քալբաքնեանի դէմ այդ բողոքը բարձրացնողը: —

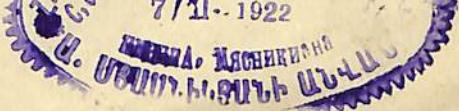
Այդ գրողը պ. Երուանդ Օտեանն էր: Պատուոյ տաեանի առաջին նիստին օրը, Քաֆէ-Վոլթէր, սեղանի մը շուրջը բուրուած՝ ուրիշներու հետ ես ալ՝ զի՞նքը լսեցի:

Պ. Երուանդ Օտեան երկու-վեցեակ գաւաթ «կապոյտ-ջուր» անցուցած ըլլալու էր կոկորդն ի վար, որովհետեւ նստած տեղ ամրող մարմուլը կը ճօնար, ճայնը խոպուած էր, ձեռքերը օղին մէջ կ'երկնային խրոխտ, սպառնազին ու կը ցցուեին դիմացը, — դէպ ի պ. պ. Զերազի եւ

Պասմաճեանի կողմը, դէպ ի Քալբաքնեան Գայահեան խմբակը: — Գաւառացցց լեզուով ըսելով պ. Երուանդ Օտեանը «խումար» էր, այսինքն այնպիսի կացութեան մէջ ուր զարգութեացած ստացականէն՝ աւելի բնական ու անկեղծ կը գտնայի, հետեւաբար աւելի քան երրեք անկեղծ էին իրեն պրտայացած խօսքերը: —

Դ «Պիտի երթա՛մ, պիտի երթա՛մ, կ'ըսէր յուզուած չեշտով մը, պիտի ըսեմ այդ սրիկաններուն, պատուոյ ատեաններն առջեւ, թէ Զօպաննեանը գործ մ'ըրած է եւ կը շարունակէ միշտ օգտակար ըլլալ, իսկ զո՞ւք, դուք ի՞նչ » էք ըրած որ քան երեսուն տարիի վեր Բարիզ կը գըտնութիք... »

Պ. Երուանդ Օտեանը գնաց պատուոյ տաեանին առջեւ երկրորդ նիստին եւ իր «խումար» ութեան մէջ ըսած խօսքերը կրկնեց իր արթնութեան մէջ աւելի յատակ ու որոշ: Բայց ի՞նչ անցաւ ... այսօր պ. Երուանդ Օտեանի լեզուն իր ընթանին մէջ տարբեր կը գտնայի, այսօր պ. Զօպաննեան այսանելի ու յանցաւոր մէկն է, իսկ պ. Քալբաքնեանը հանրաւոնց շարթուան մէջ այսքան փափոխութիւն՝ զարմանա՛լի ան... Պ. Երուանդ Օտեանի «Գործի մարգոց» ամենէն շունչը նորդի ներկայացող տիպը այսպիսի վարպետորդի աչքիացութիւնը մէպ չպիտի կրնար ընել, եւ ինձի կը թուի թէ պ. Երուանդ Օտեան իր «Գործի մարգոց» գործօն անհատնեւն հագցուցած հանած-վարածութիւնը իր անձնական շատակներէն է փոխ առած, եւ երեւի ինքն է «պախալ» ըրտող կնքահայրը որ հնազանդ իր կոչումին, երբ տեսաւ, «պախալ» ը այլ եւս զի՞ն չէր տար պ. Զօպաննեանի ժան ազնիւ ու անդրամ գրագէտի մը, չուտով զարձաւ. պ. Ալբաքնեանին կողմ: Լրջութեամբ նկատելով կը տեսնանք վանիսիսութիւնը եւ լծիքը: Պ. Երուանդ Օտեան այն գրադարձ պամապան է որ տարիւ 7/II. 1922

ներէ ի վեր մինչեւ պատուոյ ատեանէն ալ գեռ յետոյ , միշտ հիացողը պ . Զօպանեանի գործերուն , իր յարդանքը յայտնած է անոր նկատմամբ՝ բիւրաւոր անպամներ՝ դրաւոր եւ բերանացի : —

Այսպէս թէ այնպէս , պ . Երուանդ Օտեան , այսօր մեզ կը ներկայանայ որպէս մէկը որ անկերծ մ'ըլլալէ հեռու է , որովհետեւ եթէ ինքը՝ ի սկզբանէ անտէ՝ պ . Զօպանեանին մասին աննպաստ գաղափար ունենալով յարդանք եւ հիացում յայտնած է անոր նկատմամբ՝ կեղծած է , եւ եթէ վերջերս իր յարաբերութիւնը խղելով կ'այպանէ զայն . ու անոր բոլոր գործերն ու ձիբքերը որ տեսած էր անոր մէջ այսօր յանկարծ կ'ուրանայ՝ այսօր է որ կը կեղծէ :

Ուրեմն հակառակ Ալզատ Խօսք»ի յայտարարութեան որ կ'ըսէր թէ պ . Երուանդ Օտեանը պատրաստ է խաչուիլ ծմբարտութեան համար եւ երկինք և լնելով Հայր Սոտուծոյ աջ կողմը նստիլ , ասոր ճիշդ հակառակն է : —

Պ . Երուանդ Օտեան պիտի խաչուի հայ գրական-պատմութեան էջերուն մէջ իրեւ կեղծ-գաղափարի-գրադէտը կամ ինչպէս կ'ուզեն անուանել՝ ինքն ու ընկերները զիրեհ ք՝ իրեւ կեղծ-գաղափարի-աստուածը : Պ . Երուանդ Օտեան թէւ խաչուելու արժանի , բայց հեռու է Մարիամի-Որդիէն , որ խաչուեցաւ ծշմարտութիւն , եղբայրութիւն , հաւասարութիւն քարոզելուն համար : Կեղծ-գաղափարներու-աստուած , պ . Երուանդ Օտեան պիտի խաչուի հայ գրական-պատմութեան էջերուն մէջ , եւ պ . պ . Արփիբարեանն ու բաշալեանը , — պ . Արփիբարեանը աջ կողմ ու պ . Բաշալեանը ձախ կողմ՝ պիտի խաչուին նման այն չարազործներուն որ Մարիամի-Որդուոյն , անկեղծ ու աղնիւ զազսփարներու աստծուն աջակողմն ու ձախակողմը խաչուեցան . . .

Հիմա , ա'լ պարզուած է թէ ինչու փափկանկատութիւն ունեցայ , իմ ձեռնարկներուս հետ այս յայտարարութիւնը

ընել՝ պարտաճանաչութեան հրաւիրելով սխալողները , խաբուղները ու չարամիտ մեղաղպիչները : —

Պ . պ . Քալբաք ճեան ու Գայանեան ամբաստաներով պ . Զօպանեանը պատուոյ ատեանի մը առջեւ՝ եւ պ . Քալբաք ճեան յետոյ հրապարակաւ՝ յայտնած են որ իրենց ամբաստանութեաններէն երրորդը հիմնուած է եղեր իմ յայտնութեանս , կամ ըստ «Ճող. համար»ի անստորագիր յօդուածագիրներէն մէկուն որ յետոյ բռնազառուեցաւ իր «ըեկումանդէ» նամակով ինծի յայտնել թէ Մ** Մ*** կը կոչուի՝ իմ մէկ «գաղանատութեանս» վրայ , ըստ որում որպէս թէ ես ըստ եմ եղեր թէ :

«պ . Զօպանեանի բացակայութեան անոր դուռը բանալով , » անոր տունը մտած , անոր թղթերը խառնած , տեսած ու բա՛ » ևաղով կարգացած եւ իր Ռուսիոյ նաեւային Կրուրեան նաւ » խարարին ղրկած մատնիչակնի մել նաւակը , որուն մեջ » պ . Զօպանեան խոսացած կ'ըլլայ ի նպաստ Ռուսիոյ բա՛ » դաֆակունորեան զործել երի բոյլ տրոյի Անահիտի մուտք» :

Մարդուս մագերը փուշ գարձնող այս ասացուածքին տարբալութիւնը հոս չէ՝ որ պիտի ներկայացնեմ , որու ամէն մէկ տող , ամէն մէկ բառ իր մէջ ասութիւն մը ու ոճիր մը կը պարունակէ եւ որու ամէն մէկ գիր ամէն մէկ խազ չիւս որ կը հերքէ . այդ տարբալութիւնը պիտի տամ յարմար ասիթին , եթէ կ'ուզեն թող գետ ուղածնուռ նման դաբճնեն :

Բայ արդէն թէ պ . Զօպանեանի ամբաստանիչները իրենց հակառակորդի դէմ ունեցած ատելութեամբը՝ ա' յնքան կը բռու որ միայն բաւականանալով ամբաստանութիւնն մը ներկայացնելու Միջնադը իրենց տրուած ըլլալուն , ինձմէ սառուկելու պիտի չեն զգար , մանաւանդ աեսնելալ որ իրենց այդ «միջոց»ը հայթայթող անձերը «միւթէպէր» գէմքեր են :

իրենցմէ մին, պ. Յ. Ա., որմէ պ. Քալբաքճեան կարդաց այս խնդրոյն մասին նամակը մը պատուոյ ատեանին մէջ, ինձ յայտարարեց վերջերս թէ պատուոյ ատեանին ներկա կայացուելու համար այզպիսի նամակ չէր գրած: Եւ արդէն 31 յուլիսի Կրանտ-Օրեանի ժողովքին մէջ, պ. Քալբաքճեան կարդացեր է միայն պ. Քամաչեանին նամակը այդ իրնդրոյն վերաբերեալ, եւ պ. Յ. Ա. ի նամակի խօսքն անդամ չէ եղած:

Այդ խնդրոյն տակ խորհուրդ մը կայ: որ անշուշտ օր մը կը լուծուի:

Կը մնայ ուրեմն պ. Պատմաճեանի վկայութիւնը, որ իրա՛ւ «միւթէպէր» անձնաւորութիւն մըն է:

Ընթիրցողը ճանչաւ զանի իր պ. Զօպանեանի հետ ունեցած բարեկամական «քաղցրիկ» յարաբերութիւններովը, — սկզբէն մինչեւ վերջ, մինչեւ անկէ օգնութիւն խնդրելը ու անոր հակառակ գործելը, մինչեւ անոր հակառակ գործելն ու բարեկամութիւն կեղծելը, մինչեւ բարեկամութիւն կեղծելն ու նամակներով գայն վատաբանելը, վերջապէս մինչեւ անոր տրամադրութեան ներքոյ ստորակարգեալ պաշտօնեայ դառնալը, այն պ. Զօպանեանին որու «մատնիչ մը» ու «անբարոյական մը» ըլլալը երեք ու հինգ տարիէ ի վեր գիտցողի մը պէս պիտի գար վկայել յետոյ . . .

Այս վիպական զառնալու արժանի դէմքը հարկ է ճանչնալ իր բոլոր շողջողուն ածականներով ու շուքալը:

Ի սկզբանէ անտի՝ ծննդեամբ եւ մկրտութեամբ՝ պ. Կարապետ Յ. Պատմաճեան, յօժար կամօք պ. Կարապետ Յ. Բասմաջեան դարձած . . . (այս երեսէն սկսեալ իր փափաքին գոհացում տալով զինքը կ'անուանեմ, փոխանակ պ. ձի—ը ջով), նախկին գեղագործ, նախկին կաթոլիկ, նախկին պաշտօնապէս լուսաւորչական, նախկին ուսանող, նախկին խոհարար, նախկին շուկայի մարդ, այժմ բեւեռագէտ, հնագէտ, տէր եւ

անօրէն «Բանասէր»ի, եւ Վիկիննայ ու Ս. Ղազար դարձող երեսը համակիր կաթոլիկութեան, Հայոց կաթողիկոս Խրիմշեան Հայրիկէն օգնութիւն խնդրով երեսը թունդ լուսաւորչական, միւսաւ Զերազի հետ զլուխ գլխու եղած ժամանակ Լուսաւորչական եկեղեցին Օրթոսոքս եկեղեցոյն մէկ ճորտը ըլլալուն համակարծիք, անհաւատներու առջեւ՝ ձեռքը սրտին ծովատարած մտքով ազա՛տ գաղափարական, որ նեղ միացած օրը իր յօդուածը, իր գաղափարը կը ծախէ՛ եւ որ ետ առնելը աւելի շահաւոր գոնիւով կը զջայ ազգէն հաւաքւած դրամով կ'երթայ ետ առնել զայն գոնիւ իր մրանսացի մէկ ուսուցչէն (կ'ուզէի գիտնալ թէ ի՞նչ է անունը այդ ֆրանսացի ուսուցչին որ ուրիշի գրած յօդուածը դրամով ծախու առնել եւ իր անունով հրատարակելը յանձն կ'առնէ . . .), որ իր գործած այդ մեղքը Հայ աղզի կռնակն հանելով զայն կը բանաղրէ եւ որ իր «Բանասէր»ի մէջ հրատարակած մէկ յօդուածովը իրեն «ին պնակ» մը ներկայացնող իրեն շատ ձանօթ Հայը «Թուրք» կը թւփատէ ու անոր կարծիքները յափշտակելով կ'իւրացնէ . . .՝ իրաւ որ «միւթէպէր» անձնաւորութիւն մըն է: Եւ պ. պ. Քալբաքճեանի ու Գայանի պէս ամբաստանիչներ պէտք էր բաւականանային իրենց ամբաստաներու «միջոց»ը հայթայթող այսպիսի անձի մը «միւթէպէրութիւն» եւ բնաւ խղճամտութիւնը չունենային դոնէ անզամ մը ինձմէ տեղեկութիւն հարցնելու այդ իրնդրոյն մասին որ ծագած էր ինձի վերաբրուած խօսքէ մը:

Պատուոյ ատեանի մէջ այս աններելի, անպատուաբեր ու նոյն իսկ գողի ու զեռ աւելի ծանր յանցաւորի կացութեան մէջ գրուած տեսնելով ինքինքու՝ ատելութեան ու կիրքի բորբոքումէ, նախանձի թունալից ժանդէն խելացնորած արարածներու գիմաց, որոնք ինձի վերաբրելով եղենապործի արարքներ, միւս կողմէ առանց ուղելու զիս վարհելի վկայ մը կը ներկայացնէին՝ իրենց ամբաստանութիւններէն մին իմ մէկ ենթադրեալ խօսքիս վրայ հիմնելով, երբ պատուոյ ա-

տեանին առջև անոնց զրպարտիչներ ըլլալը հաստատեցի, անմիջապէս յայտարարեցի որ դատարան պիտի դիմէի բողոքելու պ. պ. Քալբարքնեանի եւ Գայակեանի գէմ, որ առանց խնդիրը ինչ սոտողելու՝ զիս զրպարտելու եւ անուանարկելու պատճառ եղած էին, ինչպէս նաև պ. Բասմաջեանի գէմ որ անցեալի մէջ պ. Զօպանեանը վատարանած էր ինձի եւ զիս ջանացած էր մղել անաղնիւ ընթացք մը ունենալու անոր նկատմար, — ձեռք անցնելու անոր բաժանորդներու հասցէները եւ իրեն տալու, — երբ մերժած էի ու հրաժեշտ տուած իր «Բանասէր»ը շարելու, իմ մէկ աշխատութեանս վարձքը չտալէ, իմ Անի ըրած ուղեւորութիւններով հաւաքած արձանագրութիւններու եւ գրութեանց իր քով եղած մասը ինձի չզարձնելէ յետոյ ・・・ երեք տարիներէ ի վեր զիս գաղանի վատարանելով, այսօր իրը «անվատանելի» եւ «գող» մը կը նկատէր զիս, միեւնոյն զրպարտութիւնով ջանալով մրուել պ. Զօպանեանը, որուն զէմ երես-երեսի պայքարելու կարող կը զիար զինքը հիմա ・・・

Հաս միջանկեալ մէկ քանի առղերու մէջ հարկ է որ բացարեմ վերը յիշած հասցէներու խնդիրը, որ պ. Բասմաջեան ինչ ուղած էր մամանակին եւ որ պատույ առեանի մէջ ի ներկայութեան ուրիշ վեց անձերու երբ եւ երեւան հանցի ինքը չներքեց. այդ խնդիրը պարզելու համար հարկադրուած եմ ներկայացնել նաև մէկ քանի զէպքեր որոնք առթած են իմ զէպի պ. Զօպանեանին ունեցած յարկանքն եւ հիմացումը : —

Երեք տարի առաջ էր որ «Շարժում»ի նախկին խմբագիր յարգելի բարեկամս Դամեր-Արշաւրիի խորհուրդովն եւ աշակցութեամբ Բարիդ եկայ «Անահիտ»ին իրերւ զրաշար : Բարիդ համենելուս պէս պ. Զօպանեանի հասցէին դացի : Դռնապանը ցուցուցած թղթի կտորէն հասկնալով որ պ. Զօպանեանը առանալ կ'ուղէի՝ երբ իր խօսքերէն բան մը

չհասկցայ՝ նեղացած առաջնորդեց ինձի : Վեց յարկ բարձրացանք եւ մութ անցքէ մը դառնալով զոնապանը ցոյց տուաւ սենեկի մը գուռուր : — Ա՞յդ էր արդեօք պ. Զօպանեանի ընակարանը ... Դուար զարկի եւ ներսէն բացին . — զրքերով ու թղթերով լեցուն, նեղ խառնափնթոր սենեկակ մըն որուն մէկ անկիւնը կ'երկննար անկողինը, ալդքա՛ ալ, ինչպէս ո եւ է հայ պանդխափ բնակարան : Ծուահայ խմբագրներու փայլուն խմբագրատունները եւ անոնց կից խըմբագրատան ծուային ննջարանը — որ միեւնոյն ժամանակ աւելորդ թղթերու պահարանը կ'ըլլար — տեսած ըլլալով, հետաեցոց յի թէ այն ալ «Անահիտ»ի խմբագրատան թղթատունն էր եւ ինձի գուռ բացող պարոնը խմբագրատան պաշտօնեան կարծելով յայտնեցի որ ես՝ զրաշարութեան համար եկած՝ պ. Զօպանեանը աեսնել կ'ուղէի :

Խոսակիցս ձեռք տուաւ .

— Հա՛, գուք էիք ուրիմն ・・・

— Այո՛, — ըսի, — կ'ուղէմ պ. Զօպանեանը տեսնել :

— Ես եմ ・・・ — ըսաւ .

Տարօրինակ բան: Պ. Զօպանեանը, որու գրական գործերու եւ յետոյ Բարիդի մէջ իր ձեռնարկներու մասին լսած ու կարգացած էի եւ որ «Անահիտ»ի խմբագիրն էր՝ զարմացայ տեսնելով առն մը վերնայարկի այդքան խեղճ սենեկի մը մէջ ընակիլը :

Յետայ սկսեցայ «Անահիտ»ը շարել եւ շարաթը մէկ երկուանգամ զիքար կը տեսնայինք : — Իրեն հետ ունեցած տեսակցութիւններս, իրեն նիւթական այդ գրութիւնը եւ իր մասին մինչեւ այդ առն լսածներս զիս մշած էին զինքը յարգելու, եւ հակառակ «Շարժում»ին սկսելէն ի վեր թղթակիցն ըլլալուս, երբ տեսայ երկու թերթերու մէջ ծագած վէճի բորբոքութիւնը զոր վատերը կ'արծարծէին («Շարժում»ին զրկելով Պ. Զօպանեանի անձնական կեանքին մասին սուտ տեղեկութիւններ), անկարող՝ բորբոքմանն առաջն առնել,

այլեւս անպառչան համարեցի երկու խմբադրութեան հետ աշ յարաբերութիւն պահել, «Շարժում»ի նոր-խմբագրապետ պ. Վարդօին նամակով մը տեղեկացուցի որ այլեւս չպիտի կը ընայի «Շարժում»ի խմբագրութեան հետ յարաբերութիւնս շարունակել, որովհետեւ այդպիսի ընթացք մը զիս կամկածելի կացութեան մէջ կը դնէր:

Բարիդ գալէս բաւական յետոյ, յարաբերութեան մտայ բարիդի հայ պանդուխաներու հետ : Արտասահմանի հայ թերթերը մէկ քանի աննպաստ յօդուածներ հրատարակած էին պ. Զօպանհանի անհատական կեանքին վրայ եւ ինծի հանդիպող երիտասարդներէն կային այսպիսիներ որ կը հերքէին այդ յօդուածները, ուրիշներ ճիշդ կը դանային եւ դեռ տարուամ ամբաւատանութիւններ կ'աւելցնէլին: Իրենցմէ մէկը ինձի կը թախանձէր Բասմաջեան անուն անձին երթաւ՝ իրեն հետ եւ ծանօթանալ: — Խօսք տուի եւ որոշեալ որը գացինք:

Պ. Բասմաջեանի բնակարանն ալ վեցերրորդ յարկին մէջ սենեակ մըն էր, կահաւորուած իր սեփական. կարասիներով եւ իրեն հետ միասին բնակող տիկնոջ ինսամքովը կոկիկ եւ զարգարուն էր:

Ծնկերս ծանօթացուց զիս պ. Բասմաջեանին :

— Ահա՛ պ. Արաէն զրաշարը որ խոստացած էի ձեզի բերել:

— Հը՛, պ. Զօպանհանի զրաշա՞րը... պ. Զօպանհան իմ բարեկամսէ, — ըսաւ պ. Բասմաջեան, ու նստեցանք:

Յետոյ աւելցուց թէ այդ օրերը իրեն եւ պ. Զօպանհանի մէջ գէպք մըն էր տեղի ունեցած— պ. Բասմաջեան «Անահետ»ին համար բեւեռագիտութեան պատմութեան վրայ յօդուած մը պատրաստած պ. Զօպանհանին կը ատանի եւ ատոր համար գումար մը կը պահանջէ: Պ. Զօպանհան յօդուածը համառա գտնելով իրեն կը դարձնէ ընդարձակելու եւ կը յայտնէ թէ դեռ «Անահետ»ի միջոցները չեն ներեր այդպիսի վճարներ ընելու եւ կը խոստանայ ունեցած յամանակը վճարել: Պ. Բասմածեան ետ կը դառնայ եւ սրտնելած կ'որոշէ ինքն

առանձին թերթ մը հրատարակել: Իրեն հետ ունեցած քանի մը տեսակցութիւններէն յետոյ՝ հետեւցուցի որ պաղութիւնէ աւելի թափուն ատելութիւն մը կը սնուցանէր պ. Զօպանհանի նկատմամբ: Օր մը անոր բարեկամներու մասին աննպաստ խօսքեր ըրաւ եւ վերջապէս ուրիշ օր մը՝ տարտամ կերպով՝ անոր մասին:

Պ. Զօպանհանը չէի ճանչնար: Ինչպէս ըսի «Շարժում»ի նախկին խմբագիր պ. Գամեր-Արշաւերի խորհրդովն եկած էի, որ զիս կը զրկէր իմ արգէն վրդովեալ կացութիւնս ամոգելու նպատակով, ան զիս կը ճանչնար իմ էութեամբս, զիս կը սիրէր, եւ անկարելի էր որ զրկած ըլլար այնպիսի մարդու մը ինչպէս կ'ուղէին ներկայացնել Բարիդ հանդիպածս անձերէն մէկ քանիսը: Պ. Զօպանհանի հետ ունեցած տեսակցութիւններս ու իր նիւթական կացութիւնը, իր մասին լսած ու երջին վատարանութեանց հակառակը կը ներկայացնէին, բայց իրեն համար լսածներս այնքա՞ն ծանր, այնքա՞ն զատապարտելի որ ստուգելու պէտք կը զդայի: Ուղեցայ իրմէ ստուգել եւ յայտնեցի իրեն թէ՝ իր նկատմամբ աննպաստ բաններ կը լսէի:

— Գիտեմ, — ըսաւ, — նախանձոտ թշնամիներս եւ հակառակորդներս շատ են, չորս կողմս կը վխոան... իրենց հաւատալու չէք անշուշտ:

Միեւնոյն ատեն գաղափար ունեցած էի յայտնել Պուլպարիս գտնուող իմ վաղենական բարեկամ «Անահետ»ին որուն կը յարդէի եւ որու փորձառութեան համոզուած էի: Ծնդարձակ նամակ մը զրեցի իրեն, ներկայացնելով պ. Զօպանհանի մասին լսածներս եւ հարցուցի թէ՝ արդեօք կարելի՞ էր հաւատալ: Բարեկամս հայրական հոգածութեամբ իր տեսութիւնը ընելով հարցերուս մասին այս «խրատականը» կ'աւելցնէր.

«Տեղի հանդիսատ գործդ շարունակէ՛, մտի՛ կ ըրէ հօրդ բարեկամին խօսքերը՝ որ քու ալ բարեկամէ է, ես կը ճանչնամ պ. Զօպանհանը, պիտիմ Պոլսիցիներու բարքերը, առ

» Նորն զիրար վատարանելը . ամէն իսօսքի հաւատալ չիգար .
» քեղի ըստածները զրպարտութիւններ են , «Ծարժում»ին
» մի՛ յայտներ . . . հետեւէ իրողութեանց , եւ դուն ինքո օր մը
» անձամբ պիտի համոզուիս . . . »

Ասիթը չուշացաւ զիս անձամբ համոզելու . իրողութիւնները եկան նշմարտութիւնը երեւան հանելու : —

Պ. Զօպանեանը վատարանողներէն մէկ քանիսի գկուլիի արարածներ ըլլալը հասկցայ : Կը ֆնար պ . Բասմաջեանը որ ենքն իր գոյնը դուրս տուաւ : —

Իր «Յանսամէր»ի տառերը ստանալու վրայ ըլլալով , խընդրեց որ իր թերթն ալ շարէկ : Մերժեցի , ասարկելով՝ թէ «Անահիտ»ը արգէն ուշ մնացած էր , չպիտի կրնայի երկուքը միասին շարէլ : Դիմեց պ . Զօպանեանին որ ստիպեց ինծի պ . Բասմաջեանի թերթն ալ շարէլ : Համակերպեցայ . անկէ յետոյ գործի բերմամբ եւ պ . Բասմաջեանի բարի սիրուհւոյ ինծի ֆրանսերէն բասեր սովորեցնելու ջանքին բաւականութիւն տալու համար , նըրեմն իրեն կ'երթայի , այդ ժամանակ էր աճա որ ան իր գոյնը դուրս տուաւ՝ օրէօր՝ ինծի պատմելով իրեն պ . Զօպանեանի դէմ ունեցած ընթացքը :

Ս. Հէի կրնար զինքը մտիկ ընել եւ վերջապէս գացի Պ. Զօպանեանին յայտնել թէ ինքը կը խարուէր , թէ իր եւ լիսին բարեկամութիւն կեղծողները իր գաղտնի թշնամիներն էին եւ որոնց հետ Պ. Բասմաջեանը , որուն ձեռնարկը ինքը կը քաջալիրէր մինչեւս ան իր հորը կը փորէր :

— Հոգ չէ . — ըստաւ . — ինչ կ'ուզէ թող ըլլայ , չեմ հետաքըրքուիր : Պ. Բասմաջեանի մասին դուք այդպէս կ'ըսէք , կրնայ ըլլալ որ նախանձու մէկը ըլլայ . բայց զժբախտ տղայ մընէ եւ յառաջազիմելու ջանքիր կ'ընէ՝ պէտք է որ քաջալիրեմ զինքը :

Պ. Զօպանեանը լինքը վատարանողին նկատմամբ այսքան ներողամիտ , ու սէ . Բասմաջեան իր ընթացքին մէջ անիրառ նկատելով , չէի ուզեր լսել պ . Բասմաջեանի վատարանու-

թիւնները պ . Զօպանեանի նկատմամբ , կը վիճաբանէի եւ անօր ըսածները մութ եւ անհիմն կը գանէի : Օր մը վերջապէս որոշ կերպով լսւաբանեց զանոնք , ամբաստանութիւններու դէզ մըն էր : Օրքա՛ն ծանր էին անոնք , որքա՛ն եղեննեկան . . . «Ծանր» եւ «Եղեռնական» ըսերով մի՛ հասկնաք պ . պ . Կալբաքձեանի եւ Գայաեանի ըրած երեք ամբաստանութիւնները , անոնք պ . Բասմաջեանի ըրած արբաստանութիւններու ընտարուած հարազատ ձագուկներն են : Պ. Բասմաջեանի նկրկայացուցած ամբաստանութիւնները բազմաթի՛ւ էին : Անոնց մէջ հինգերը որդ տեղը կը բանէր պ . Զօպանեանի Ռուսիոյ գործիք ըլլալը , եւ անկէց առաջ կար չորրորդ մը , այն է թէ Պ. Զօպանեան «մատնիչ» մըն էր թուրք կառավարութեան , քանի որ յարաբերութիւններ ունէր ժէօն-ժուրքերու հետ (այս յիմար ամբաստանութիւնը Պ. Պ. Բալբաքձեանն եւ Գայաեան խոհեմարար իրենց գրպանին մէջ պահած էին , որովհետեւ , Պ. Զօպանեան : Երբ «Եալժում»ի մէկ թղթակիցը զայն յարոյց , զիացաւ ջախջախիչ պատասխանով մը զայն ջնջել) : Իր ամբաստանութիւններուն կ'ընկերանային մինչեւ անդամ այսպիսի անհեթութիւններ՝ թէ պ . Զօպանեան ֆրանսերէն թերթերու մէջ իր յօդուածները տպել տաշու համար կը գիմէ միշտ կնոջ մը որ խմբագրապետներուն հետ «յարաբերութեան» մտնելով յօդուածները ապագրել կուտայ . . . (!!!): (Մտփ-մարդոց , մարդկութեան եւ Հայութեան ամօթաբեր այս կէտը բաւական է պ . Բասմաջեանի հոգեկան ատրօբինակ ստորնութիւնն եւ հոտած ու փտամծ մտքին ալ տկարութիւնը ցոյց տալու .)

Բայց իր ամբաստանութիւնները որքա՛ն ծանր , որքա՛ն եղերական իրենց ամբողջութեանցը մէջ , այնքա՛ն ալ խախուտ այնքա՛ն ալ անհիմն էին որ չհամովուելէս յետոյ զարմանքը եւ զայրոյթն կը յայտնէի իրեն այզպիսի ապօւշ գրպարտութիւններով եւ ստոր ենթագրութիւններով մը պա-

տիւը արատաւորելուն համար . . . եւ որ մը այսպէս ըստ .

— Զէք զիտեր ինչպիսի մարդ է այդ մարդը , ամէն բան կրնայ ընել չէք զիտեր որոնց հետ կը թղթակցի . . .

. . . Ու խրատ մը տուաւ ինծի որ զործադրելով ես ինք- զինքս պիտի կրնայի համողել :

Այդ խրատը բարի խրատ մը չէր եւ պատասխանս ծանր եղաւ . . . այդ ատենն էր որ պ Բասմաջեան զլաց իր խրա- տի ծանրութիւնը , վարպետ կերպով դարձուց «Անահիտ»ի հասցէները ձեռք ձգելու եւ իրեն ընդօրինակելու համար տա- լու առաջարկին , որ՝ ըստ իր արամաբանութեան նուազ մշղք եւ նոյն իսկ հանրային զործի մը օդտակար էր :

— Ի՞նչ կ'ըլլայ՝ «Անահիտ»ի հասցէները ձեռք կ'անցնես , կ'ընդօրինակիմ եւ նորէն տեղը կը գն'նք , կ'ըսէր . — աղբար , հրատարակած թիւնը զրեթէ մեծ մասամբ տունը կը մնան . բարեկամներս խոստացուած հասցէները դեռ չտուի . ըրածնիս մեղք մը չէ , անոր թիւնը ալ հանրային զործ մընէ իմս ալ :

Այս «մեղքչեղող» եւ հանրութեան օդտակար համարուած զործն ալ ինծի այնպէս չժուեց : Զիս զողութեան մղել էր եւ արդէն առաջի օրէն բորբոքած էր իր զէմ :

Ի՞նչ ընել : — Պ. Զօպանեանը չէր ուզէր լսել պ . Բասմաջ- եանի մասին աննպաստ բառ մը , կ'ուզէ իրականութիւն ըւ- լար , կ'ուզէ դաւադրութիւն մ'իր զէմ :

Ինծի այդպիսի առաջարկ մը ընող անձին հետ վարուիլ ու անոր «զամ տալ» , զայն պատճելը , զժուար չէր ինծի համար , բայց այդ անցքը՝ ինչպէս ալ Ըլլար՝ պարտաւոր էր յայտ- նել պ . Զօպանեանին , ուստի առասու մը իրեն զացի եւ առանց «բասմաջեան» անունը արտասանելու ըսի իրեն որ զինքը վատարանողներէն մէկը զիս կը մղէր իր զէմ անաղնիւ ըն- թացք մ'ունենալու՝ գողնալու «Անահիտ»ի հասցէները եւ իրեն առալու : Աւելցուցի որ այդ մարդը պատճելու համար մը- տադիր էի անզոյ հասցէներ շինել եւ իրեն տալ :

Առանց այդ մարդու անունը զիտնալ հաճելու՝

— Ո՛չ , չեմ ուզեր՝ — ըստ , — որ ատան՚ի վարմունքի մը մէջ գտնուէք , աղէկ բան չէ , գող մը որ ուզէ ձեր տունը մտնալ դուք անոր տունը հրգեհելով հատուցումը ընելու չէք . երկու խօսքով զինքը յանզիմանեցէք , եւ կը բաւէ :

Ի՞նչ ըսէլ զինքը վնասողի զէմ այսպիսի գաղափար , այս- քան արհամարանք ունեցող մէկի մը . . .

— Լո՛ւ . . . թո՛ղ այզպէս ըլլայ . — ըսի ու զուրս եկայ :

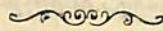
Անկէ յետոյ զիտցայ շարժիլ պ . Բասմաջեանի հետ . անցան դեռ ուրիշ անցքեր որոնք օր մը պ . Բասմաջեան պիտի բըու- նազատուի յայտնելու եւ որոնց տարրալուծումը աւելի յտակ պիտի պատկերացնէ պ . Բասմաջեանի տխուր նկարագիրը , եւ որոնց մասին հին օրերէ զիտցողները արդէն իմ տրա- մագրութեան տակ զրած են պ . Բասմաջեանի այդ ընթացքին նկատմամբ իրենց մտածումը՝ գրաւորապէս . . .

Արդ իմ յայտարարութեան վրայ որով կ'ըսէի թէ անմի- ջապէս գատարանի պիտի դիմէի , պ . Դայակեան ինծի մօտեցաւ եւ ըստ թէ այդ ամբողջ խնդրոյն մէջ շատ մը թիւրիմա- ցութիւններ տեղի ունեցած էին , թէ իրենք շուտով պիտի ուղղէին կատարուած սխալը եւ անտեղի էր իմ գատարանի զիմելս . սպասեցի : Անկէ յետոյ անցան ամիսներ : Այժմ փո- խանակ կարգադրումի եւ հակառակ պ . պ . Դայակեանի եւ Քալ- բաքնեանի գրաւոր խոսաման որով խոստացած էին պատույ տակեանի վճռին առջեւ խոնարհելու , ուրանալով իրենց խոս- տումները , ոտքի տակ առնելով պատույ ատեանի վճիռը , անարգելով զիրենք զատող իրենց ընտարած գատաւորները , իրենց «միւթէպէր» վկային հետ ելած եւ կրկնած են հան- րային ժողովի մը մէջ իրենց այդ միւնոյն ամբաստանու- թիւնը , զիս ներկայացնելով իրբեւ «անհաւատարիմ» , ու- րիշի սենեեակ գողունի մտնող , ուրիշ մը լրտեսող կամ տ- անոր ինչքը զողնալ փորձող , ուրիշի նամակ մը բացող եւ գաղափառաւութիւն ընող» :

Ես ՆիխթԱկԱն եւ բարոյական անհուն փաստերով ապացաւցանելու կԱՐՈՂ՝ իմ զէմ եղած այս անիրաւումին, ստիպուած եմ ուրեմն՝ նոյն իսկ պ. պ. Քալբաքնեանի եւ Դայանի ընթացքին հետեւանքով Քարնսական գատարանին դիմել, եւ այժմն կը յայտարարեմ մեղադրիչներուն որ զիս ալ չմեղադրեն իմ այդ ձեռնարկիս համար : Թող գիտնան որ ու է ազգութեան պատկանող անհատներու խաղքութիւնները ազգութեան չէ՝ որ կը վերալրուին այլ այդ խաղքութիւնները կատարող անհատներան :

Եթէ կայ հայ մամուլին մէկ մասը, որ չուզեր անիրաւ մեղադրիչ ըլլալ, որ անձնական կիրքէ մոլորած չըլլալով չվարանիր ուղղել իր սիսալը, կը տեսնայ արդարութիւնը եւ կ'ուզէ արդարութեան պաշտպան հանդիսանալ, կը իննդրեմ որ իր տեսութիւնը ներկայացնէ այս տետրակիս մահրաման բովանդակութեանը վրայ : Իսկ եթէ ըլլան այնպիսիներ ուրոնք փորձեն բիծերով նսեմացնել իմ ներկայացուցած այս ի՛ՌՈՂՈԽԹԻՒՆՆԵՐԸ, եւ այնպիսիներ որոնք իմ «գործաւոր» մը ըլլալը պատճառ բերելով արատառորել ջանան զանոնք՝ այդպիսիներուն կը յայտարարեմ որ գործաւոր մը ըլլալը չէ՝ որ յանցանք կամ թերութիւն մընէ, այլ «անազնիւ» մը եւ «ոտախօս» մը ըլլալը, եւ զերենք. Կը ՀՌԱԽԹԻՐԵՄ մատնանիշը ընել յիշած անցքերէն աննշան մահրամատնութիւն մը անոգամ որ ի՛ՌՈՂՈԽԹԻՒՆՆԵՐԸ Եւ արգէն արհեստաւոր ու գործաւոր ըլլալը ո՞չ միայն թերութիւն կամ յանցանք Զէ, այլ առաւելութիւն մը անզգայ հարուստին ու կեզծաւոր գրագետին հանդէպ : — Դիսեմ գործաւորներ որոնք կրնան չառ բարձր զառուիլ ազնիւ զաղափարներով, անկեզծ զգացումներով եւ հանրութեան օգտին համար ըրած իրենց զոհաբերութիւններով, քան՝ մանաւանդ՝ մեր արգի գրողներու մէկ մասը :

Եւ եթէ երբեք ըլլայ մէկը որ զինք անձնապէս վերաւորուած զգայ կամ ույիշ մը որ բացատրութիւն պահանջէ, թող համի ինծի զիմել.

«Ժողովրդին նաևայ»ի խմբագրութեան նէս

«Ժողովրդին համար» թերթը իր թիւ 4 Օգոստոսի թուով խօսելով պատուոյ տառեանի եւ Կրանտ'Օրեանի հայ գաղթականական ժողովին մասին, պ. Զօպաննանի գէմ եղած ամբաստանութեանց զրաբարտութիւններ ըլլալը իր տեսակետով հատատելու համար այս տողերը հրատարակած էր՝

... Եւ այս ծանրակիտ ամբաստանութիւնը հիմնուած էր «Անահիտ»ի ծանօթարի գրացարի առաւել խն կասկածելի մէկ գաղտնաւորքեանը վրայ ...

Թերթին խմբագրութեանը բացատրութիւն ընդունելու համար ուեկոմանտէ նամակով մը հարցումներ ուղղեցի : Թերթին խմբագրութեան կողմէն պ. Մ*** Մ*** պատասխաննելով նամակիս, կը յայտնէր թէ ինքն էր յօդուածագիրը որ թէեւ զրած էր այդ տողերը զիս վնասելու համար, բայց անունոյ յիշուած չըլլալով միայն ծանօթներուս առջեւ վնասակար կ'ըլլալը որոնք «արգէն» աննպաստ զաղափար մը կաղմած ունէին իմ վրաս եւ արամագրութիւն կը յայտնէր պէտք եղած տեղած բացատրութիւն տալ: Երկրորդ ուեկոմանտէ նամակով մը իրեն պատասխաննելով կ'ուզէի զիտնալ մատունները իմ վրայ արգէն աննպաստ զաղափար ունեցողներուն եւ մատնանիշը ընելով իր անդիսակցութիւնը իր հրապարակագրի պարտականութեանց զինքը կը հրաւերէի գէթ իմ զէմ գործած սըսալը ուղղեցի: Հրապարակագիրը սրտնեղելով սանաբուժնեան երեք բառով զրած էր ինձի՝ «Փարուն, ուզածնիդ ըրեք»:

Երրորդ ուեկոմանտէ նամակ մը զրկեցի իրեն յարտնելով որ ուղած եւ ՊԱՀԱՆՋԱԾՍ էր հերքումը իրենց յայտարարութեան, եւ համբերեցի ժողով համ. »ի յաջորդ թուոյն հրատարակումին որուն մէջ ու եւ է հերքում չտեսնելով զիմեցի նարիդի Զ. Քաղաքաբաժնի քաղաքատան հաշտաբար դատաւորին ուր ստիպուեցաւ ներկայանալ պ. Մ*** Մ*** : Հաշտաբար դատաւորը մտիկ ըրաւ երկարքիս եւ պատուիրեց պ. Մ* Մ** ին պահանջիս համաձայն իր իմ մասիս զրածները «Ժող. հմր. »ի յառաջիկայ թիւով հերքել : Պ. Մ* Մ** համաձայնցաւ : Յետոյ դատաւորը ինծի դառնալով խորհուրդ տուաւ որ պ.

Մ*Մ*ի հերքում մէն գոհացում չդտած ժամանակ իրեն դիմեմ
կը սպասեմ «Ճող, համ» ի այդ հերքման :

Այ. Պատմացիանի հետ

Նկատելով որ Պ. Պատմաճեանը զիս անուանարկած էր ծանր ամբաստանութիւններով, զիմեցի Բարիզի ժ. քաղաքաբաժնի հաշտարար դատաւորին, ուր Պ. Պատմաջեան ըստ թէ միայն երեք մարդէ բաղկացեալ ատեանի մը առջեւ խօսած է ինք իմ մասիս : Հաշտարար դատաւորին յայտնեցի որ Պ. Պատմաջեան զիս անուանարկած էր նաև հրապարակային ժողովի մը մէջ : Հաշտարար դատաւորը նկատելով իբրեւ ծանր դատ մը, մասնաւոր հրամանագրով մը արտօնեց զիս պ. Պատմաջեանը եղեռնադատ մտեանին առջեւ քաշելու :

ս. ս. Դայականի և Քաղբաժանուի հետ

Տեղեկանալով որ հակառակ իրենց ինծի ըրած խոստքան պ. պ. Գայաեան եւ Քալիքաքնեան իրենց ուզածին նման կը շարունակեն ներկայացնել պ. Զօպանեանի ուստի մինիստրին զըրկած երեւակայական նամակը բացած ու կարդացած ըլլալս, եւն , ուզեցայ դիմել նախ հաշտարար գատաւորներու . բայց ի՞նչ աղէտ . . . պ. Գայաեան հակածօպանեան պայքարին մէջ իր հալածողի վերարկուն ճեղքրտած ըլլալով՝ տարածեր եւ նաւի առագաստներու վերածելով արդէն սահերէ դէպ ի հեռաւոր հորիզոնները . . . իսկ պ. Քալիքաքնեան՝ հակառակ իր համբաւաւոր մէկը ըլլալուն՝ իր հասցէն ունենալը անկարելի եղաւ : Դիմեցի իր զործարան , ըսին որ թողերէ զայն առանց իր նոր հասցէն տալու . նոյն պատասխանը ասի իր նախկին բնակարանէն . շատ Հայերու հարցուցի՝ անդիտացան : Իր բարեկամները բարիք մը պիտի ընէին եթէ հաձէին անոր հասցէն ինծի հաղորդել : Կը սպասեմ :

ՀՀ Ազգային գրադարան

NL0377524

70.802